№ 35 Warszawa, dnia 30 grudnia 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.
Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu“ Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał I-szy 1925 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ.

Organizacja władz.

654.

INSTRUKCJA
dla Biura Znaków Wartościowych.

§ 1.

Biuro Znaków Wartościowych jest samoistnym urzędem wykonawczym, podlegającym bezpośrednio Ministerstwu Skarbu.

Postanowienia Instrukcji dla Kas Skarbowych i Instrukcji dla Centralnej Kasy Państwowej (Dzien. Urzędowy M. S. Nr. 45, poz. 565 i poz. 566 z 1921) mają analogiczne zastosowanie do czynności Biura Znaków Wartościowych, o ile w niniejszej Instrukcji inaczej nie postanowiono.

§ 2.

Stan osobowy urzędników i niższych funkcjonarjuszów Biura Znaków Wartościowych oraz ich stopnie służbowe ustala Ministerstwo Skarbu.

§ 3.

Za prawidłowość wszelkich czynności połączonych z obrotem znaków wartościowych są odpowiedzialni Kierownik Biura Znaków Wartościowych wspólnie z drugim urzędnikiem wyznaczonym przez Ministerstwo Skarbu.

Ci dwaj urzędnicy mają znaki wartościowe pod wspólnem zamknięciem, obydwaj wspólnie przyjmują i wydają znaki wartościowe i prowadzą wykazy zapasu znaków, znajdujących się w skarbcu.

Rachunkowość z obrotu znaków wartościowych prowadzi urzędnik, nie biorący udziału w przyjmowaniu i wydawaniu materiałów.

Inni urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze wykonują czynności, wskazane im przez Kierownika Biura Znaków Wartościowych.

§ 4.

Biuro Znaków Wartościowych ma za zadanie:

1) przyjmowanie wszelkiego rodzaju znaków wartościowych z Państwowych Zakładów Graficznych;

2) staranne i bezpieczne przechowywanie tychże;

3) obdzielanie nimi Kas Skarbowych, a na osobne zarządzenia Ministerstwa Skarbu także innych organów;

4) przyjmowanie, przechowywanie, a w miarę osobnych zarządzeń niszczenie lub odsyłanie do Państwowych Zakładów Graficznych znaków wartościowych, niezdatnych do obiegu wskutek uszkodzenia lub wycofania;

5) prowadzenie rachunkowości z obrotu znaków;

6) składanie sprawozdań.

§ 5.

Biuro Znaków Wartościowych otrzymuje wszelkie znaki wartościowe z Państwowych Zakładów Graficznych na podstawie zamówienia (wzór 1), podpisanego przez *odpowiedzialnych urzędników* (§3).

Państwowe Zakłady Graficzne przesyłają do Biura Znaków Wartościowych zamówione znaki wartościowe, udzielając jednocześnie spis dostarczonego materjału w 2 egzemplarzach, z których jeden podpisany przez odpowiedzialnych urzędników Państwowych Zakładów Graficznych stanowi dla Biura Znaków Wartościowych dowód przychodowy, drugi zaś po potwierdzeniu odbioru znaków, Biuro Znaków Wartościowych zwraca zaraz Państwowym Zakładom Graficznym.

Niezależnie od tego Państwowe Zakłady Graficzne przesyłają Wydziałowi Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do dnia 5 następnego miesiąca szczegółowe wykazy znaków wartościowych, dostarczonych Biuru Znaków Wartościowych w ubiegłym miesiącu.

Na podstawie otrzymanych spisów Kierownik Biura i drugi odpowiedzialny urzędnik Biura Znaków Wartościowych (§ 3) wspólnie odbierają i przeliczają niezwłocznie dostarczone znaki wartościowe.

Do przeliczania znaków wartościowych mogą być użyci i inni urzędnicy Biura Znaków Wartościowych pod odpowiedzialnością i nadzorem wymienionych w § 3 odpowiedzialnych 2 urzędników.

Na spisach oraz na opaskach ze znakami winni podpisać się urzędnicy, którzy przeliczali znaki.

Jeżeli przy przeliczeniu okażą się nadwyżki lub braki, należy sporządzić protokół, a odpis tego protokółu przesłać Państwowym Zakładom Graficznym z żądaniem sprostowania spisu zgodnie z ilością dostarczonych znaków wartościowych.

§ 6.

Zapasy znaków wartościowych mają być przechowywane wyłącznie w lokalu kasowo urządzonym i zabezpieczonym (w skarbcu). Drzwi wchodowe do tego lokalu (skarbca) mają być zamykane na dwa odmienne zamki, klucz od jednego zamka przechowuje Kierownik, od drugiego zaś drugi odpowiedzialny urzędnik (§ 3). Szafy i inne schowki zamyka się w podobny sposób.

Drzwi wchodowe winny być stale zamknięte; otwierają je i zamykają osobiście wymienieni odpowiedzialni urzędnicy. Wstęp do lokalu tego (skarbca) mogą mieć inni funkcjonarjusze jedynie za ich zezwoleniem i w ich obecności.

Klucze od zamków nie mogą być dowolnie zamieniane, ani też ten, kto ma klucz od jednego zamka, nie może nigdy otrzymać klucza od zamka drugiego.

§ 7.

Znaki odebrane układa się według gatunków i sort zaraz po odebraniu w schowkach na to przeznaczonych.

Znaczki stemplowe należy przechowywać w miejscach suchych i chłodnych, dających się przewietrzać.

Nie należy układać zbyt wysokich warstw, aby zapobiedz sklejaniu. Przy liczeniu znaków nagumowanych na odwrotnej stronie nie należy zwilżać palców, przy pakowaniu nie należy poszczególnych arkuszów łamać.

Znaki, znajdujące się w skarbcu należy utrzymywać w ewidencji w osobnym wykazie, który ma być przechowywany stale w lokalu (skarbcu), gdzie są pomieszczone znaki wartościowe.

§ 8.

Biuro Znaków Wartościowych wydaje znaki wratościowe Kasom Skarbowym na ich zamówienie (wzór Nr. 15 do § 113 Instr. Kas.) ewentualnie i innym organom na osobne zarządzenie Ministerstwa Skarbu.

Zamówienie sprawdza urzędnik, prowadzący rachunkowość pod względem formalnym i cyfrowym.

Na podstawie sprawdzonego zamówienia Kierownik Biura i drugi odpowiedzialny urzędnik (§ 3) wspólnie wydają zamówione znaki ze skarbca i zarządzają opakowanie i odesłanie ich.

Poszczególne paczki winny być odwożone dokładnie.

Do przesyłki należy dołączyć wypełniony blankiet pokwitowania (wzór 2), które podpisuje organ odbierający znaki i zwraca do Biura Znaków Wartościowych.

Biuro Znaków Wartościowych zawiadamia o wysyłce znaków jednocześnie organ odbierający pismem (wzór 3) i przełożoną Izbę Skarbową pismem (wzór 4).

§ 9.

Znaki uszkodzone lub wycofane z obiegu, zwrócone przez Kasy Skarbowe, odbiera Biuro Znaków Wartościowych w analogiczny sposób, jak znaki dobre, otrzymane z Państwowych Zakładów Graficznych. Znaki te należy przechowywać odrębnie i prowadzić osobny wykaz zapasu.

Również znaki uszkodzone w Biurze Znaków Wartościowych lub wycofane z obiegu, a znajdu-

jące się w przechowaniu Biura Znaków Wartościowych, należy wydzielić i po przeprowadzeniu stosownego zarachowania w dziennikach przechowywać ze znakami, otrzymanymi z Kas Skarbowych.

§ 10.

Na obroty znaków wartościowych według poszczególnych rodzajów (znaki stemplowe, weksle, banderole i t. p.) prowadzi Biuro Znaków Wartościowych według wzoru Nr. 5-a, b, c, d, e, f, g.

1) dzienniki przychodu znaków wartościowych,

2) specjalne dzienniki przychodu znaków uszkodzonych lub wycofanych z obiegu,

3) dzienniki rozchodu znaków wartościowych,

4) specjalne dzienniki rozchodu znaków wartościowych uszkodzonych lub wycofanych z obiegu.

W dziennikach przychodu wpisuje się przychody znaków, otzymanych z Państwowych Zakładów Graficznych na podstawie spisów zaraz po ich otrzymaniu i przeliczeniu. Spisy te są dowodami przychodowemi do dzienników.

W dziennikach rozchodu zapisuje się znaki wydane Kasom Skarbowym względnie innym organom zaraz po ich odesłaniu. Zamówienia otrzymane z Kas i innych organów pokwitowania odbioru są dowodami rozchodowemi do dzienników.

Znaki uszkodzone lub wycofane z obiegu w razie wyłączenia ich z zapasów Biura Znaków Wartościowych, wpisuje się w dziennikach rozchodu i jednocześnie w specjalnych dziennikach przychodu. Również w specjalnych dziennikach przychodu wpisuje się znaki uszkodzone lub wycofane z obiegu, otrzymane z Kas Skarbowych, na podstawie spisów nadesłanych przez Kasy Skarbowe. Spisy te są dowodami przychodowemi.

W specjalnych dziennikach rozchodu wpisuje się znaki uszkodzone lub wycofane z obiegu w razie zniszczenia ich przez Biuro Znaków Wartościowych na podstawie osobnego zarządzenia lub w razie odesłania do Państwowych Zakładów Graficznych. Protokóły o zniszczeniu względnie potwierdzenie odbioru przez Zakłady Graficzne są dowodami rozchodowemi do dzienników.

§ 11.

Dzienniki zamyka się z dniem ostatnim każdego miesiąca, a w ciągu miesiąca w razie przeprowadzenia rewizji Biura Znaków Wartościowych.

Pod ogólną sumą przychodu w dziennikach przychodu podpisuje się ogólną sumę rozchodu, obliczoną w dziennikach rozchodowych i wyprowadza różnicę, która przedstawia zapas rachunkowy jaki pozostać powinien. Zapas ten ma być zgodny z zapasem rzeczywistym i zapasem obliczonym w wykazie zapasów.

§ 12.

Po wyprowadzeniu zapasów w dziennikach i uzgodnieniu z zapasem obliczonym w wykazie zapasów, odpowiedzialni urzędnicy (§ 3) mają sprawdzić zapasy rzeczywiste na składzie i okoliczność tę uwidocznić w dziennikach przychodu, stwierdzając zgodność ze stanem rzeczywistym, względnie wykazując różnicę.

W razie ujawnienia różnic należy postąpić analogicznie jak wskazano w § 8 Instr. o rewizjach Kas Skarbowych i o tem zaraz donieść Ministerstwu Skarbu. Wartość brakujących znaków należy wpłacić do Centralnej Kasy Państwowej, a kwit kasowy dołączyć do dziennika rozchodu.

§ 13.

Dzienniki należycie zamknięte i podpisane przez prowadzącego dzienniki i odpowiedzialnych urzędników (§ 3) z dowodami przychodowemi i rozchodowemi odsyła Biuro Znaków Wartościowych do 8 dni po upływie miesiąca do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu ze spisami w 2 egzemplarzach, w których ma być podana nazwa i ilość dzienników oraz ilość dołączonych do każdego dziennika dowodów.

Centralna Księgowość zwraca Biuru Znaków Wartościowych jeden egzemplarz spisu wraz z potwierdzeniem odbioru.

§ 14.

Oprócz sprawdzania zapasów co miesiąc po zamknięciu dzienników, należy przeprowadzić także sprawdzanie zapasów w razie chwilowej zmiany (urlop, choroba it. p.) w osobie jednego z odpowiedzialnych urzędników (§ 3).

W razie stałej zmiany któregokolwiek z wymienionych wyżej odpowiedzialnych urzędników sprawdzenie zapasów ma się odbyć przy interwencji delegatów Ministerstwa Skarbu.

§ 15.

Niezależnie od niespodziewanych rewizji, jakie mogą przeprowadzać delegaci Najwyższej Izby Kontroli, przeprowadzają także delegaci Ministerstwa Skarbu niespodziwane rewizje.

Na rewizje te należy założyć zapisek, w którym ma być podana data rewizji, nazwisko rewidującego, powód i wynik rewizji.

§ 16.

Czynności biurowe należy prowadzić w Biurze Znaków Wartościowych w sposób przewidziany w ogólnych przepisach o czynnościach kancelaryjnych.

§ 17.

Na wydatki połączone z wysyłką znaków otrzymuje Biuro Znaków Wartościowych zaliczki pieniężne do wyrachowania.

Z obrotu tych zaliczek prowadzi Biuro Znaków Wartościowych zapisek kasowy, w którym jako przychody wpisuje zaliczki otrzymane a jako rozchody wydatki na opłaty pocztowe udokumentowane pocztowemi poświadczeniami.

Dowody przechowuje się w osobnej teczce, uporządkowane według kolejności pozycji rachunku kasowego. Po wyczerpaniu zaliczki w całości lub w przeważającej części przedkłada Biuro Znaków Wartościowych obrachunek udokumentowa-

ny pocztowemi poświadczeniami ,celem wyasygnowania dalszej zaliczki.

Po upływie roku zamyka się zapisek i przesyła się go do Wydziału Rachunkowego Ministerstwa Skarbu. Niewydaną resztę gotówki należy wpłacić do Centralnej Kasy Państwowej najpóźniej 31 grudnia, zapisać w rachunku na rozchód i dołączyć pokwitowanie Kasy.

§ 18.

Biuro Znaków Wartościowych prowadzi księgę inwentarza sprzętów kancelaryjnych i przyborów oraz zapisek na klucze kasowe według wzorów przepisanych w instrukcji dla Kas Skarbowych.

Na materjały do opakowania przesyłek ze znakami wartościowymi prowadzi Biuro Znaków Wartościowych osobny zapisek z podziałem na konta dla poszczególnych rodzajów materjałów, w którym przychody mają być udokumentowane potwierdzeniem organu dostarczającego te materjały, zaś rozchody pokwitowaniami osób, którym materjały wydano do opakowania znaków.

§ 19.

Instrukcja niniejsza obowiązuje od 1 stycznia 1925 r.

Warszawa, dnia 28 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Czanderna.

Dyrektor Departamentu Kasowego.

Wzór 1 do § 5.

ZAMÓWIENIE.

Biuro Znaków Wartościowych uprasza o nadesłanie następujących znaków wartościowych.

NAZWA ZNAKÓW	Ilość sztuk	Cena za sztukę	Wartość ogólna	
Razem .				

słowami sztuk

na sumę

Warszawa, dn.................................. 1925 r.

Do

PAŃSTWOWYCH ZAKŁADÓW GRAFICZNYCH

w miejscu

Wzór 3 do § 8.

BIURO ZNAKÓW WARTOŚCIOWYCH

Warszawa, d. .... 19 .... r.

ZAWIADOMIENIE Nr. ......

Do

KASY SKARBOWEJ

w ....

Biuro Znaków Wartościowych przesyła następujące znaki wartościowe na zamówienie z d. .... L. : ....

Ilość sztuk	Nazwa znaków	Cena za sztukę	Wartość ogólna

Służy jako dowód przychodu.

Biuro Znaków Wartościowych

(podpisy odpowiedzialnych urzędników Biura Znaków Wartościowych).

Wzór 2 do § 8.

KASA SKARBOWA

w ....

L: ....

POKWITOWANIE Nr. ....

Niżej wymienione znaki wartościowe zamówione dnia .... do L: .... otrzymano z Biura Znaków Wartościowych i zapisano na przychód dnia ....

Pokwitowanie należy przesłać do Biura Znaków Wartościowych.

Ilość sztuk	Nazwa znaków	Cena za sztukę	Wartość ogólna

(pieczęć) (Podpisy)

Skarbnik:

Rachmistrz:

Wzór 4 do § 8.

BIURO ZNAKÓW WARTOŚCIOWYCH

Warszawa, d. .... 19 ..... r.

ZAWIADOMIENIE Nr. ......

Do

IZBY SKARBOWEJ

w ....

Biuro Znaków Wartościowych przesyła Kasie Skarbowej w .... następujące znaki wartościowe na zamówienie z d. .... L: ......

Ilość sztuk	Nazwa znaków	Cena za sztukę	Wartość ogólna

Biuro Znaków Wartościowych

Wzór 5a do § 10.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Znaczki stemplowe po														Ogólna wartość		Uwaga
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		5	10	20	30	40	50	1	2	3	5	10	20	40	50			
					groszy						złotych										
					Ilość sztuk														Zł.	gr.	

Wzór Nr. 5b do § 10

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Blankiety wekslowe												Ogólna wartość		Uwaga
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		10	20	30	40	50	70	1 —	1.20	1.50	1.80	2,10	2.40			
					groszy						złotych								
					Ilość sztuk												Zł	gr	

Wkładka środkowa wzoru Nr. 5b.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Blankiety wekslowe												Ogólna wartość		Uwaga
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		2.70	3.—	6.—	9.—	12.—	15.—	18	21	24	27	30	60			
					złotych						złotych								
					Ilość sztuk												Zł.	gr.	

Wzór Nr. 5c do § 10.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Znaczki sądowe						Wartość ogólna		Uwagi	Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Znaczki sądowe						Wartość ogólna		Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		1	5	35	50	1.—	5.—							Od kogo otrzymano lub komu wydano		1	5	35	50	1.—	5.—			
					groszy				złotych										groszy				złotych				
					Ilość sztuk						Zł	gr.							Ilość sztuk						Zł.	gr.	

Wzór Nr. 5d do § 10.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Banderole różne											Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		Wódczane	Zapałkowe	Drożdżowe		Wina gronowe			Wina owocowe			Karty do gry	
							100 gr.	500 gr.	1—fl.	½—fl.	¼—fl.	1—fl.	½—fl.	¼—fl.		
					Ilość sztuk											

Wzór Nr. 5e do

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot: Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienie	Banderole papierosowe																		Uwagi
					Średni A			Przedni B			Przedni A			Najprzed. B			Najprzed. A			Luksus B			
					w opakowaniu po sztuk																		
					20	50	100	20	50	100	20	50	100	20	50	100	20	50	100	20	50	100	
					Ilość sztuk																		

Wkładka 1 wzoru Nr. 5e.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot: Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Banderole papierosowe									Banderole tytoniowe								Uwagi
					Luksus A			Luksus B bez ustnika			Luksus A bez ustnika			Średni		Przedni		Najprzed		Luksus		
					w opakowaniu po sztuk									w opakowaniu po gram								
					20	50	100	20	50	100	20	50	100	50	100	50	100	50	100	50	100	
					Ilość sztuk																	

Wkładka 2 wzoru Nr 5e.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Tytoń fajkowy				Tabaka do zażywania						Machorka								Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		Średni C		Średni B		Średni			Przedni			Średni		Przedni		Najprzed.		Luksus		
					w opakowaniu po gram																		
					50	100	50	100	50	100	500	50	100	500	50	100	50	100	50	100	50	100	
					Ilość sztuk																		

Wkładka 3 wzoru Nr. 5e.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Cygaretki								Tytoń do żucia	Cygara												Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		Średni				Przedni					Średni A				Przedni B				Przedni A				
					w opakowaniu po sztuk									w opakowaniu po sztuk												
					5	10	25	50	5	10	25	50		5	10	25	50	5	10	25	50	5	10	25	50	
					Ilość sztuk									Ilość sztuk												

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot: Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia

C y g a r a																Uwagi
Najprzed. B				Najprzed. A				Luksus B				Luksus A				
w opakowaniu po sztuk																
5	10	25	50	5	10	25	50	5	10	25	50	5	10	25	50	
ilość sztuk																

Wzór Nr. 5f do § 10

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe — Numery wzorów — Ilość sztuk: 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Uwagi

Wkładka 1 wzoru Nr. 5f.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe roczne — Numery wzorów — Ilość sztuk: 19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	Uwagi

Wkładka 2 wzoru Nr. 3f.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe roczne																				Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		Numery wzorów																				
					39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	
					Ilość sztuk																				

Wzór Nr. 5g do § 10.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe półroczne																		Uwagi
			Od kogo otrzymano lub komu wydano		Numery wzorów																		
					1a	2a	3a	4a	5a	6a	7a	8a	9a	10a	11a	12a	13a	14a	15a	16a	17a	18a	
					Ilość sztuk																		

Wkładka 1 wzoru Nr. 5g.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot — Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe półroczne — Numery wzorów																				Uwagi
					19a	20a	21a	22a	23a	24a	25a	26a	27a	28a	29a	30a	31a	32a	33a	34a	35a	36a	37a	38a	
					Ilość sztuk																				

Wkładka 2 wzoru Nr. 5g.

Liczba bieżąca	Ilość załączników	Data	Przedmiot — Od kogo otrzymano lub komu wydano	Data i Nr. spisu wzgl. zamówienia	Świadectwa przemysłowo-handlowe półroczne — Numery wzorów																				Uwagi
					39a	40a	41a	42a	43a	44a	45a	46a	47a	48a	49a	50a	51a	52a	53a	54a	55a	56a	57a	58a	
					Ilość sztuk																				

Opłaty stemplowe.

656.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 20 listopada 1924 r. L. DPO. 4884/VII zezwoliło Ministerstwo Skarbu „Księgarni Nauczycielskiej“ Spółce z ogr. por. we Lwowie, ul. Batorego L. 12, na sprzedaż kart do gry we wszystkich księgarniach pocztowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej—z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego — uruchomionych na zasadzie aktu koncesyjnego Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 2 listopada 1923 r. L. dz. 2921/XIV/23.

Warszawa, dnia 20 listopada 1924 r.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Werner.*

657.

OKÓLNIK L. 15156/D.A. M. — W-a,

W sprawie legalizacji beczek do piwa.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Niniejszem podaje się do wiadomości zamieszczone niżej pismo Głównego Urzędu Miar z dnia 27 listopada b. r. 24/I 2182/I.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1924 r.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Leśniowski.*

Do Zarządu Związków Właścicieli Browarów w Polsce.

w miejscu
ul. Żelazna Nr. 59.

Główny Urząd Miar, chcąc umożliwić browarom w b. zaborze rosyjskim wylegalizowanie posiadanych przez nie beczek do transportu piwa przed 1/I 25, przeniósł 15 urzędników legalizacyjnych z b. dzielnic austrjackiej i pruskiej do b. zaboru rosyjskiego, wydał tymczasowe przepisy o legalizacji beczek i zaopatrzył urzędy miar w odpowiednią ilość stempli do cechowania beczek i konieczne przyrządy pomocnicze do ich sprawdzania, słowem wykonał wszystko, co przyrzeczone zostało przezemnie przedstawicielom w czasie ich bytności w Urzędzie tut.

Tymczasem dowiaduję się, że browary ociągają się ze zgłaszaniem beczek do legalizacji, odwlekając z tem, widocznie, do ostatniej chwili.

Wobec tego zawiadamiam Panów, że browary będą musiały sobie samym przypisać przykre następstwa, jakie wyniknąć mogą dla nich skutkiem tego, że w ostatnich tygodniach roku bież., urzędy miar nie będą w stanie zaspokoić zbyt wielkiej liczby jednoczesnych zgłoszeń o zalegalizowanie beczek.

(podp. w z. *Muszkat.*

Dyrektor.

Przepisy celne.

658.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 22 listopada 1924 r.

o cłach maksymalnych.

Na podstawie art. 7 lit. g ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i art. 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się w taryfie celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) cła przywozowe maksymalne w wysokości dwukrotnych stawek przywozowych, ustanowionych tą taryfą.

Dla towarów wolnych od cła w taryfie celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. ustanawia się również cła przywozowe maksymalne.

Cła przywozowe maksymalne stosują się do towarów, które pochodzą z krajów, niemających z Polską traktatów handlowych, o ile w krajach tych:

a) towary polskie traktowane są przy wwozie gorzej, aniżeli towary innych państw, lub

b) popierany jest wywóz towarów do polskiego obszaru celnego za pomocą premji jawnych lub ukrytych.

§ 2. Wyszczególnienie krajów i towarów, do których stosuje się przepis § 1 wraz z określeniem wysokości ceł przywozowych maksymalnych dla towarów dotychczas wolnych od cła, zastrzega się osobnem rozporządzeniem.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. z d. 22.XI 1924 r. Nr. 102, poz. 943).

659.

KOMUNIKAT.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie z dniem 31 października r. b. został zwinięty Urząd celny w Kałaharówce.

Warszawa, dnia 4 grudnia 1924 r.

Dyrektor Depatamentu Ceł.

(—) *Dzierzgowski.*

660

KOMUNIKAT.

Na obszarze administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach z dniem 30 listopada 1924 r. został zwinięty drogowy urząd celny II kl. w Gierałtowicach, położony przy drodze kołowej Gierałtowice — Szywałd.

Warszawa, dnia 4 grudnia 1924 r.

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

661.

OKÓLNIK L. DC/9797/II/24

w sprawie stosowania postanowień okólnika L. DC/6500/II/24 do przesyłek pocztowych, pochodzących z Anglji.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych.

Postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 11 sierpnia 1924 r. L. DC/6500/II/24. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 515) poleca się stosować w sposób analogiczny do przesyłek pocztowych, pochodzących z Anglji.

Warszawa, dnia 30 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

662.

OKÓLNIK T. 95.

Do Wszystkch Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że preparaty „Sen Sen Pepermint Flavor", „Sen-Sen cachou a la Menthe", „Adams Chiclets candy coated gum" (Peepermint Flavor) a także różne gumy do żucia, wszystkie jako środki do odświeżania jamy ustnej, podlegają cleniu według poz. 119 p. 1, jako kosmetyki osobno nie wymienione bez alkoholu.

Wrszawa, dnia 19 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

Pożyczki państwowe.

663.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 listopada 1924 r.

w sprawie wycofania świadectw tymczasowych imiennych i na okaziciela 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 i 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z tegoż roku.

Na mocy § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 274) zarządza się co następuje:

§ 1. Świadectwa tymczasowe 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 oraz 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920, wydane na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 152) oraz ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki z 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 115), zarówno imienne jak i na okaziciela, mogą być do dnia 1 stycznia 1925 r. wymieniane na obligacje tychże pożyczek, przyczem wymiana ta może być połączona z konwersją na zasadach § 2 rozporządzenia z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz ich konwersyj (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 274).

§ 2. Poczynając od dnia 2 stycznia 1925 r. Urząd Pożyczek Państwowych wykupywać będzie świadectwa tymczasowe za gotówkę w myśl § 6 ustępu 2 rozporząddzenia z dnia 17 marca r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) wedle kursu wymiany banknotów markowych na złote.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 18.XI 1924 r. Nr. 102, poz. 941).

664.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

o dodatkowem wylosowaniu w dniu 1 stycznia 1925 r. jednej premji Serji I Premiowej Pożyczki Dolarowej

z dnia 22 listopada 1924 r.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia Serji I Premjowej Pożyczki Dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 128) zarządza się co następuje:

§ 1. Premja w sumie 40.000 dolarów, która podczas losowania w dniu 1 października 1924 r. przypadła niesprzedanej obligacji Serji I Premjowej Pożyczki Dolarowej, wylosowana będzie ponownie w dniu 1 stycznia 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z d. 22.XI 1924 r. Nr. 102, poz. 942).

665.

OKÓLNIK L. 4341/V DOP.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, wszystkich Ministerstw, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Najwyższej Izby Kotroli, Prezydjum Rady Ministrów, Głównego Urzędu Likwidacyjnego, Generalnej Prokuratorji Rzeczypospoltej Polskiej, Głównego Urzędu Statystycznego.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż wypuszczone na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. 5% obligacje pożyczki konwersyjnej (Dz U. R. P. Nr. 27, poz. 274) mogą być przyjmowane jako wadja, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych, aż do odwołania, w wysokości 60% imiennej wartości tych obligacji.

Warszawa, dnia 21 października 1924 r.

Minister Skarbu:

(—) *Grabski.*

Przepisy karne.

666

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1924 r.

w przedmiocie przyznawania nagród za przyczynienie się do wykrycia przekroczeń akcyzowych i monopolowych.

Ustęp trzeci punktu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1923 r. (Dz. urz. Min. Sk. Nr. 14, poz. 411) zmienia się w ten sposób, że, w wypadkach niemożności obliczenia nawet przybliżonej szkody Skarbu Państwa, nie może suma nagród za jeden i ten sam wypadek wykrycia tajnego gorzelnictwa przekraczać trzystu złotych, zaś suma nagród za wykrycie innego rodzaju przestępstwa nie może w rzeczonych wypadkach przekraczać stu pięćdziesięciu złotych.

Zarazem zmienia się punkt 8 wymienionego rozporządzenia w ten sposób, że, jeśli suma nagród za jeden i ten sam wypadek wykrycia przestępstwa przekracza sto pięćdziesiąt złotych, przyznaje nagrodę nie Izba skarbowa lecz Ministerstwo Skarbu.

Rozporządzenie niniejsze, o ile nagrody jeszcze nie przyznano, znajdzie zastosowanie również do przekroczeń, wykrytych przed ogłoszeniem tego rozporządzenia, poprzednie zaś rozporządzenie z dnia 28 grudnia 1923, Dz. urzęd. Min. Sk. z roku 1924 Nr. 1 poz. 66 traci moc obowiązującą.

Za Ministra Skarbu:

Dr. Głowacki

Dyrektor Departamentu.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

667.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 listopada 1924 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych, oraz zmiany postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1924 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na mocy art. 11 i 17 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp trzeci § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631), zmieniony § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1924 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 884) otrzymuje brzmienie następujące:

„Postanowienia § niniejszego dotyczą również wykazu na rok 1925, z tą jednak zmianą, że ogłoszenie wykazu stanowisk w gazecie rządowej nastąpi przed końcem grudnia 1924 r.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Ratajski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Żychliński.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) Al. Skrzyński.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Sokal.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) Sikorski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) Miklaszewski.

Minister Kolei:
(—) Tyszka.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
(—) Rybczyński.

Minister Reform Rolnych:
(—) W. Kopczyński.

(Dz. U. R. P. z dn. 1/XII 1924 r. Nr. 102, poz. 938).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT NR. 19.

Kasy pogrzebowe pracowników skarbowych.

Zarząd Kasy zawiadamia, że z powodu śmierci członków: 1) Ambrożego Kalisza (z 3 udz.), zmarłego 16 lutego r. b., 2) Konstantego Olszewskiego (z 2 udz.), zmarłego 9 lipca, 3) Adama Batogowskiego (z 3 udz.), zmarłego 30 listopada r. b., 4) Bolesława Kranasa (z 1 udz.), zmarłego 30 listopada i 5) Leona Rau (z 1 udz.), zmarłego 12 grudnia, wydał zapomogę w ogólnej sumie 760 złotych.

Na pokrycie tej sumy należy wpłacić po 90 groszy na każdy udział.

Prócz tego na administrację w r. 1925 należy wpłacić po 2 złote na 1 udział.

Komunikując o powyższem, Zarząd Kasy prosi wspomniane wyżej sumy (łącznie po 2 zł 90 gr na każdy udział) niezwłocznie przysłać do Kasy (Warszawa, Rymarska Nr. 3, pokój Nr. 89), lub też wpłacić do P. K. O. na konto 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr 27003. 11-XII. 1924 r.